

opusdei.org

**“Nastojim biti
svjesna da moj rad
ima nadnaravno
značenje i to me
potiče da ustrajem”**

Izabela Siekanska priprema
doktorat iz filozofije na
sveučilištu «Kardinal Stefan
Wyszynski» u Varšavi, Poljska

16.11.2005.

Kada sam počela učiti za doktorat
već sam bila udana i imala troje
djece. Trebala sam se jako potruditi

budući se godinama nisam bavila filozofijom jer me je potpuno zaokupilo uređivanje kuće i pranje odjeće, kuhanje, i dječje pelene.

U početku mi je bilo vrlo teško usklađivati kućanske dužnosti sa studijem. Nisam ništa radila kako treba. Radila sam noću, djeca su kasnila u školu, a moje psihičko stanje je bilo daleko od zdravog.

U to vrijeme sam počela ponirati u učenje svetog Josemarije Escrivá a to je dovelo do začuđujućeg rezultata. Počela sam otkrivati da svaki i najmanji posao kojeg radim, bez obzira koliko bio jednoličan, treba biti učinjen dobro. Shvatila sam da me je do tada, umjesto da ga se ozbiljno prihvatim, posao iscrpljivao, bez obzira jesam li imala pola sata ili pola dana na raspolaganju.

Točka 506 u «Brazdi» mi je bila otkriće. U njoj piše:

«Razvijaš neumornu djelatnost. Ali, ne držiš se reda, pa će uspjeh izostati. Sjeti se onog što sam jednom čuo od neke veoma časne osobe. Htjedoh pohvaliti podložnog pred njegovim pretpostavljenim i rekoh: Koliko radi! - Dobio sam ovaj odgovor: Recite radije: koliko se vrti!...

- Razvijaš neumornu neplodnu djelatnost... Koliko se vrtiš!»

Zadnja stvar koja mi je bila na pameti je kako organizirati život. Bila sam sklonija odreći se spavanja nego bolje rasporediti vrijeme za kućanske poslove i istraživanje.

Bez obzira na to, ta točka iz «Brazde» me je stalno progonila, pa sam odlučila pokušati. Isprva nisam bila jako uvjereni. Zatim je moja uvjerenost rasla, i počela sam raditi sređenije tako da sam svaki zadatak izvršila u planiranom vremenu.

To je unijelo mir i sklad u naš dom. Sada, kada se usredotočim na to da svaku aktivnost izvršim dobro i da je završim, više ne osjećam kućanske dužnosti kao teret. Naravno, povremeno se pojave nepredviđene stvari, ili ponekad krivo procijenim potrebno vrijeme za nešto, ali, uglavnom, svaki dan imam svoj plan kojeg se nastojim držati, i za sve ima vremena.

Da se oslanjam na vlastitu snagu, moje oduševljenje da unesem red u svoj dan bi ubrzo iščezlo, ali nastojim biti svjesna da moj rad ima nadnaravno značenje i to me potiče da ustrajem.

.....